

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi A. C.

przeciwko L. Sp. z o.o. z siedzibą w B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 24 listopada 2023 r. o sygn. II C 889/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 lipca 2024 r., na skutek zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 18 grudnia 2023 sygn. II WSC 1/23,

I. odrzuca zażalenie;

II. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie z kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2023 r. Sąd Rejonowy w Białymstoku sygn. II WSC 1/23, odrzucił skargę A. C. (dalej: „skarżąca”) o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w trybie art. 424¹ k.p.c.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy w Białymstoku wskazał, że skarga została złożona z naruszeniem art. 87¹ §1 k.p.c. osobiście przez skarżącą oraz z pominięciem złożenia opłaty. W konsekwencji skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie wywiodła skarżąca, wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Nadto skarżąca wniosła o uzupełnienie przez sąd zaskarżonego postanowienia w sposób przewidziany w art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Zaskarżonemu postanowieniu skarżąca zarzuciła naruszenie:

1. art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak pełnego uzasadnienia;
2. art. 5 k.p.c. poprzez brak pouczenia w postanowieniu, w zakresie czy i jak należy dokonać opłaty z tytułu wniesienia środka zaskarżenia od postanowienia cywilnego poprzez nieprawidłową wykładnię;
3. art. 767 k.p.c., art. 384 k.p.c. poprzez nieprawidłową wykładnię;
4. art. 103 k.p.c. i art. 118 k.p.c. poprzez niezasadną wykładnię i wadliwą subsumpcję stanu faktycznego;
5. art. 424¹ k.p.c. i art. 424⁶ k.p.c. z uwagi na błąd co do prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

W przypadku zażalenia rozpoznawanego przez Sąd Najwyższy w tym postanowieniu niezbędne jest sięgnięcie do przepisów o postępowaniu zażaleniowym w sprawach cywilnych regulujących zdolność postulacyjną strony. Zgodnie z art. 394¹ § 3 k.p.c. do postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio między innymi w art. 398⁶ § 3 k.p.c., zażalenie powinno więc być sporządzone przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym zgodnie z dyspozycją normy art. 87¹ § 1 k.p.c. chyba, że stroną, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz lub osoba z tytułem profesora lub doktora habilitowanego

nauk prawnych, a także gdy stroną lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Tym samym zażalenie w zakresie, w którym właściwym do rozpoznania jest Sąd Najwyższy wniesione z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego, podlega odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w z. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. i art. 87¹ § 1 k.p.c. o czym Sąd Najwyższy postanowił w punkcie I sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia zażalenia jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącej o zwolnienie od kosztów sądowych, o czym orzeczono w punkcie II sentencji postanowienia.

[SOP]

(r.g.)